

Vooruitzichten en vraagstukken in de visserij

Dergelijke tonelen spelen zich dagelijks af in alle vismijnen ter wereld.

Hier enkele beelden uit de Oostendse visafslag. (Foto Inghelbrecht)

De statistieken van de visproductie in de wereld en daarmee de hoeveelheden vis die in de wateren moeten opgestapeld zijn, verwonderen de mens steeds meer en meer...

Onvoorstelbaar groot moet de reserve zijn om steeds dergelijke aanvoeren mogelijk te maken en daarbij nog de produktie jaarlijks te verhogen. Deze visreserves moeten evenwel niet worden voorgesteld als een onuitputtelijk potentieel. De bevolkingstoestand in de oceanen, de zeeën en meren moeten eerder worden voorgesteld als een kapitaal dat interessen opbrengt. Blijkbaar is deze interest enorm en zelfs danig groot dat de vraag rijst of het wel nog alleen deze interest is die door de mens verbruikt wordt.

Er leert aan vele aanwijzingen dat de aanvoer niet alleen uit de opbrengst van het kapitaal bestaat maar ook uit gedeelten van het kapitaal, d.w.z. uit een bepaalde hoeveelheid van deze individuen die moeten instaan in de eerste plaats voor de interest of dagelijkse aanvoer en in tweede instantie voor het instand houden der vissoort.

Onder de meest duidelijke factoren die de aantasting van het kapitaal voor een bepaald gebied bewijzen dient o.a. vermeld, de huidige schaarste van de schelvis in de zuidelijke Noordzee. In 1930 werd in Nederland 35 miljoen kilogram bodemvis aangevoerd. In 1938 daalde de aanvoer, ondanks intensere visserij, tot 17,5 miljoen kilogram. Gezien het hier dezelfde visgronden betreft kan uit het teruglopen van de aanvoer afgeleid worden dat naarmate bepaalde gronden intenser worden bevist, het kapitaal zelve wordt aangesproken.

Het is anderzijds een uiterst moeilijke, zometert onmogelijke opgave het vis-kapitaal, de visstand te berekenen en het is te voorzien dat dit in een nabije toekomst niet zo vlug zal kunnen worden gedaan. Evenwel dient gemeld dat een Amerikaans station merkwaardig juiste voorspellingen deed voor de schelvisvangst. Onafgezien de kompleksiteit van het leven in de zeeën is de studie ervan onderworpen aan factoren die bij andere wetenschappelijke opzoekingen niet ter sprake komen. Het oceanografisch onderzoek eist van de mens een aanpassing aan een totaal vreemde wereld die de zee vertegenwoordigt, zodanig dat weinigen geschikt genoeg blijken om met sukses dergelijke studie aan te vangen, zometert, te vol-eindigen in de vereiste kondities.

En toch, de wetenschappelijke kennis van de zee en haar bewoners is wel reeds zo groot, dat men gerust kan zeggen dat vele malen de tegenwoordige wereldaanvoer van 25 miljoen ton vis uit de zee zou kunnen worden gehaald, alvorens men aan beschermende maatregelen zou behoeven te denken (Isclin). Dit is blijkbaar een juiste beoordeling voor wat de algemene omvang van de wereldvisstapel betreft. Dit sluit evenwel de uitputting niet uit van bepaalde zeeën of gronden die normaal aan de basis liggen van visserijbedrijven in bepaalde landen. Daarbij wordt in deze bemerking geen rekening gehouden met het feit dat, voorlopig althans, enkel een dertigtal vissoorten grote handelswaarde hebben en dat het natuurlijk precies deze zijn waarop gevist wordt. Deze groepen zijn dan ook logischerwijze het meest met uitputting bedreigd.

Vanzelfsprekend zouden deze vissoorten kunnen vervangen worden door andere interessante vissen van de 16.000 specimen die in de zeeën leven. Het is te voorzien dat zelfs veel meer zou kunnen geproduceerd worden, maar dit behoort voorlopig tot het domein der theorie.

De visserijtoestand moet hierom meer praktisch beschouwd worden en in afwachting dat bevissingsplannen kunnen opgesteld worden moeten middelen worden aangewend om het «kapitaal» dat bestaat uit de vissoorten die hedendaags grote handelswaarde hebben in stand te houden. Nochtans blijkt het om verscheidene redenen, moeilijk de beschikbare middelen om de overbevissing te kompenseren, praktisch ten uitvoer te brengen, voornamelijk in internationale wateren.

MIDDELEN TOT BESCHERMING

Het meest voor de hand liggende wapen is de begrenzing van de gronden waarop mag gevist worden. De uitbreiding der territoriale wateren is door haar betrekkelijk eenvoudige verwezenlijkmogelijkheid, een eerste stap in die richting. Het zal uit bevissingsoogpunt gezien, echter nog maar een gedeeltelijk gevolg hebben, gezien het in de meeste gevallen nog aan eigen vissers toegelaten is hun bedrijvigheid uit te oefenen. De wettelijke minimummaat van de aangevoerde vis is een maatregel die reeds geruime tijd toegepast wordt in de meeste, zelfs onderontwikkelde landen. Dergelijke reglementen hebben natuurlijk tot gevolg dat distriktieve vangmiddelen niet meer mogen worden aangewend en dat de maaswijdte der netten in verhouding vergroot. De wettelijke minimumwijdte is een veel gebruikt reglement.

Een belangwekkend middel voor de bescherming der visstapel is de wettelijk voorgeschreven seizoensvisserij. Daardoor wordt de visserij op bepaalde vissoorten een zekere tijd in het jaar toegelaten of verboden. Het stopzetten van een bepaalde visserij bij verzadiging van de markt is uiteraard een natuurlijke rem tegen overbevissing. Het verbod, bepaalde visserijmethoden, die een te uitgebreid vernietigend karakter hebben te gebruiken, is een maatregel die ten gepaste tijde nuttig blijkt.

EEN OPTIMISTISCHE FACTOR

Een bevolkingsaanwas die aan de basis ligt van de stijgende behoeften, zet er de denkende mens toe aan op de gevaren van overbevissing te wijzen, maar de ontmoedigende vooruitzichten die daardoor kunnen ontstaan worden gekompenseerd door de wetenschap dat het voortplantingsvermogen van nagenoeg alle vissoorten zo groot is dat op zeer korte tijd de visstapel kan hersteld zijn.

L.A. INGHELBRECHT.